

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۷ اپریل ۲۰۱۸

دعوت به شرکت در انتخابات، مردم را به خیانت دعوت کردن است!

دوشنبه- ۲۷ حمل ۱۳۹۷- کابل: در این روز ها به خصوص بعد از آن که "باندراگ" به ثبت نام به اصطلاح انتخابات آغاز کردند، بازار انتخابات و تنور آن در افغانستان اشغالی چنان گرم است، توگوئی افغانستان کشور بیست آزاد و دموکراتیک و این شیوه های انتخاباتی است که سرنوشت مردم را تعیین می دارد. آنچه نه رسانه ها و نه هم آنهایی که هیزم این تنور را گرم می دارند، بدان نمی پردازند، نکات آتیست:

۱- نخستین مسأله ای که می باید در کشور مانند افغانستان که تمام مقدراتش را کشور های اشغالگر تعیین می دارند، بدان پرداخت این است که اصولاً انتخابات در تحت سیطره سرنیزه اشغالگران آیا ممکن است، آزاد، دموکراتیک و مطابق با منافع ملی افغانستان برگزار گردد و یا خیر؟ چه تا جایی که تاریخ افغانستان و سایر کشور های جهان نشان داده، در یک کشور اشغال شده، حفظ منافع اشغالگران در تمام زمینه ها اولویت داشته هرگاه آن منافع با منافع ملی کشور اشغال شده در تقابل قرار گیرد، مسلم است که اشغالگران جهت حفظ منافع شان با زور اسلحه آن کشور را به خاک و خون خواهند کشانید.

۲- فرض محال؛ گیریم که در افغانستان و یا کشور اشغال شده دیگر انتخاباتی کاملاً سالم برگزار گردید و از درون صندوق ها اسم یک تن از مخالفان اشغال به مثابه برنده انتخابات بیرون شود، در چنان حالتی چه کسی فکر می کند که اشغالگران به اراده مردم تمکین نموده بار و پندک خود را جمع نموده "سایونارا" گویا از آن کشور بیرون خواهند رفت؟

دو نکته فوق به وضاحت نشان می دهد که در یک کشور اشغال شده، اصولاً طرح مسأله انتخابات خاک زدن به چشم مردم بوده در واقعیت تلاشیست تا ذهنیت مردم را از حالت اشغالی کشور شان به سمت های دیگر و ناکجا آباد ها سوق دهند، از این رو:

تمام آنهایی که به این روند می پیوندند چه آنهایی که دم از تقلب در انتخابات می زنند و چه آنهای دیگری که از شفافیت انتخابات فریاد می کشند، چه آنهایی که داد از تذکره های الکترونیک می زنند و چه هم آنهای دیگری که تذکره کاغذی

را در مقطع کنونی کافی می دانند، همه و بدون استثناء تلاش می ورزند تا به یک اصل، اصل در کشور اشغال شده انتخابات مفهوم و معنایی ندارد، پشت پا زده، به مردم تلقین نمایند که گویا کشور شان آزاد است و می توانند خود تعیین سرنوشت نمایند.

چنین افراد و احزابی از هر قماش و دسته ای که باشند، باید بپذیرند که اشغال و حاکمیت محصول اشغال را پذیرفته اند. آنها باید بپذیرند که با این عمل شان مهر خیانت ملی را بر پیشانی شان به دست خود حک نموده اند. من موضع را آشکارا بیان داشتم و حاضرم در این بحث به گفته مردم تا "گاو و ماهی" پیش بروم، هرکسی می خواهد بحث نماید نخست به سؤالهای بالا جواب ارائه دارد، تا:

دیده شود چه می شود!!